

Méltatás – Professor emeritus Dr. Rosivall László

Dr. Rosivall László (1949), Széchenyi- és Khwarizmi-díjas emeritus professzor, akadémiai doktor, Egyetemünk Nemzetközi Nefrológiai Kutató és Képző Központjának vezetője, Baráti Körünk elnöke, a Teheráni Orvosegyetem professzora, az Európai Tudományos és Művészeti Akadémia rendes tagja, a Lengyel Nefrológiai Társaság tiszteletbeli tagja, a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem díszdoktora.

Semmelweis Egyetem volt rektora, a Kóréletani Intézet, valamint az Elméleti és Transzlációs Orvostudományok Doktori Iskola korábbi igazgatója, a Magyarok Nemzetközi Orvostudományi Akadémiájának elnöke, a Nemzetközi Kóréletani Társaság kincstárnoka. Az International Physiology főszerkesztője, 15 nemzetközi és hazai tudományos folyóirat szerkesztő bizottsági tagja. A Parlamenti Fenntartható Fejlődési Tanács és az Afrikai Élettani Társaság alapító tagja. A bergeni, az alabamai, a Dél-kaliforniai, a Harvard, a montpellier-i, a heidelbergi, a Tulane Egyetemek korábbi vendégkutatója, vendégprofesszora.

Szűkebb kutatási területe a vese hemodinamika, a renin-angizenzin rendszer, a vese fibrózis a molekuláris szinttől a betegágyig. Számos tudományos felfedezése, munkája ma már tankönyvi adat. Tanítványai vezető kutató, oktató professzorok itthon és a nagyvilágban, témavezetésével 35 PhD-hallgató szerzett fokozatot.

Publikációi: 209 tudományos cikk, 92 könyvfejezet és jegyzet, 5 könyv, 1 kismonográfia, 3 folyóirat vendégszerkesztőség, összes közlemény 821, szabadalom 2, összes idézettség 12212, Hirsch indexe 41. Megszerkesztette az első magyar nefrológiai klinikai és elméleti kézikönyvet/tankönyvet (2003).

Pályafutása során 44 kitüntetést és számos elismerést kapott. A Magyar Állam 3, az Iráni Állam 1, a Semmelweis Egyetem 9, külföldi egyetemek 8, nemzetközi tudományos társaságok 7, magyar tudományos társaságok 3, egyéb nemzetközi és hazai intézmények pedig 13 díjat adományoztak számára.

Rosivall professzor egyetemi pályája során a tudomány, az oktatás és a kultúra területén olyan eredeti és sokrétű munkásságot fejtett és fejt ki ma is, mely biztosan és maradandóan hozzájárult, illetve járul egyetemünk tudományos és kulturális fejlődéséhez, ismertségéhez és elismertségéhez, hagyományainak őrzéséhez, és amely nemcsak elismerésre érdemes, de példaként állítható a következő generációk elé.